

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	9512100160
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9512100160.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného Ing. L. N. a spol. pre obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2014 v Bratislave prejednal odvolanie obžalovaných Ing. L. N., B. K. a Y. K. (Q.) proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 12. júna 2013, sp. zn. BB- 4T 47/2012, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaných B. K. a Y. Q. - K..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaný B. K. sa o d s u d z u j e podľa § 333 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a obžalovanému sa zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. sa obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k/ Tr. zák. sa obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu, v odôvodnených prípadoch aj opakovane.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá peňažný trest vo výmere 100 000 € (stotisíc).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaná Y. Q. sa o d s u d z u j e podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanej určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Ing. L. N. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom z 12. júna 2013, sp. zn. BB- 4T 47/2012, uznal obžalovaného Ing. N. za vinného z obzvlášť závažného zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Trestného na tom skutkovom základe, že

opakovane, od presne nezistenej doby od januára 2008 na bližšie nezistenom mieste, ako riaditeľ Odštepného závodu Y., štátneho podniku Y. (ďalej len „OZ Y.“) žiadal úplatok vo výške 5 miliónov SK (165 969,59 €) od Ing. B. K., konateľa spoločnosti T., IČO: XXXXXXXXX so sídlom Y. XX, K. (ďalej len „T.“) a I., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom Y. XX, K. (ďalej len „I.“) za to, že z pozície svojho postavenia zabezpečí, resp. zabezpečil pre tieto spoločnosti uzavretie zmlúv na predaj dreva v rámci lesného hospodárskeho plánu ťažby v OZ Y. z kvóty OZ Y. za obdobie od 13. septembra 2007 do 1. júla 2008, nepostihovanie nedodržiavania termínov splatnosti vystavených faktúr za odoberané drevo z OZ Y. a za ďalšiu dodávku drevnej hmoty napriek tomu, že za predchádzajúcu odobratú drevnú hmotu zaplatené týmito spoločnosťami nebolo vôbec, ani napriek uzavretým splátkovým kalendárom, pričom k vyplateniu časti sľúbeného úplatku došlo najmenej vo výške 300 000 Sk (8 305 €) dňa 24. októbra 2008 prevodom na účet Y. Q..

Za to mu Špecializovaný trestný súd, podľa § 329 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, §§ 36 písm. j/, 37 písm. e/ Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, povolania, funkcie rozhodovacou právomocou v orgánoch verejnej moci na 5 (päť) rokov.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovaného B. K. uznal súd I. stupňa za vinného zo zločinu zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

opakovane, od presne nezistenej doby, najmenej od januára 2008 osobne na bližšie nezistenom mieste, ako konateľ spoločnosti T. a I., sľúbil Ing. L. N., v tom čase riaditeľovi OZ Y., úplatok vo výške 5 miliónov Sk (165 969,59 €) za to, že tento z pozície svojho postavenia riaditeľa zabezpečí resp. zabezpečil pre tieto spoločnosti uzavretie zmlúv na predaj dreva v rámci lesného hospodárskeho plánu ťažby v OZ Y. za obdobie od 13. septembra 2007 do 1. júla 2008 nepostihovanie nedodržiavania termínov splatnosti vystavených faktúr za odoberané drevo z OZ Y. a za ďalšiu dodávku drevnej hmoty napriek tomu, že za predchádzajúcu odobratú drevnú hmotu zaplatené týmito spoločnosťami nebolo vôbec, ani napriek uzavretým splátkovým kalendárom, pričom k vyplateniu časti sľúbeného úplatku došlo najmenej vo výške 300 000 Sk (8 305 €) dňa 24. októbra 2008 prevodom na účet Y. Q..

Za čo mu prvostupňový súd uložil, podľa § 333 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona mu uložil aj peňažný trest vo výmere 200 000 € (dvestotísíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol zmarený mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Obžalovanú Y. K. (Q.) súd uznal vinnou zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 24. októbra 2008 po predchádzajúcej dohode s Ing. L. N. na svoj účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB a. s. prijala pre Ing. L. N., bývalého riaditeľa OZ Y., úplatok vo výške 300 000 Sk (8 305 €), zaslaného B. K., konateľom spoločnosti T. a I. za to, že Ing. L. N. z pozície svojho postavenia zabezpečí, resp. zabezpečil pre tieto spoločnosti uzavretie zmlúv na predaj dreva v rámci lesného hospodárskeho plánu ťažby v OZ Y. z kvóty OZ Y. za obdobie od 13. septembra 2007 do 1. júla 2008, nepostihovanie nedodržiavania termínov splatnosti vystavených faktúr za odoberané drevo z OZ Y. a za ďalšiu dodávku drevnej hmoty týmto spoločnostiam, napriek tomu, že za predchádzajúcu odobratú drevnú hmotu zaplatené nebolo vôbec ani napriek uzavretým splátkovým kalendárom.

Za to jej bol podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podali všetci traja obžalovaní včas odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný N. predovšetkým namietol tú skutočnosť, že nie je presne stanovená doba a miesto spáchania skutku, sumu 5 mil. Sk spomínajú len nedôveryhodní svedkovia B. a G., vzhľadom na situáciu s drevom v kritickom období nemal žiaden dôvod na požadovanie úplatku a taktiež nebolo preukázané, že nepostihoval nedodržiavanie nesplatených faktúr, pokiaľ áno, bolo to na základe usmernenia jeho nadriadených. Suma 300 000 Sk od spoluobžalovaného K. môže byť aj milodar z jeho strany, popr. nenávratná pôžička. Svedkovia, ktorí ho usvedčujú klamú, peniaze zaslané na účet spoluobžalovanej Q. sa k nemu nedostali.

V ďalších dôvodoch odvolania - cestou advokáta - obžalovaný opätovne poukázal na kalamitnú situáciu, citoval výpovede jednotlivých obžalovaných a svedkov. Má za to, že čítaním výpovede svedka B. B. boli porušené jeho práva, svedok W. potvrdil obranu obžalovaného, podobne aj sv. B.. Nebola zistená žiadna výhoda, ktorá by mala byť poskytnutá K..

Navrhol, aby bolo I. stupňové rozhodnutie zrušené a vec vrátená Špecializovanému trestnému súdu, aby je znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný K. namietol taktiež tú okolnosť, že nemal dôvod poskytovať úplatok, keď zmluvy mal podpísané v septembri a októbri 2007. Jediný, kto hovorí o úplatku je svedok B., ktorý na hlavnom pojednávaní nebol vypočutý. Navyše v spise chýba príkaz na použitie agenta, ani príkazy na vykonanie odposluchov.

Je zrejmé, že Ing. N. pre neho nič nevybavoval, o čom svedčí aj zápisnica 2/2008 z 29. apríla 2008.

Sumu 300 000 Sk poskytol N. na jeho nátlak a nátlak obž. Q..

V ďalšom podaní poukazuje obžalovaný K. na jednostranne vyhodnotenú dôkaz, zopakoval, že suma 300 000 Sk bola pôžičkou, svedkovia G. a B. sú nevierohodní, chýba dôvod na poskytnutie úplatku. Navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Na verejnom zasadnutí jeho advokát poukázal taktiež na vyhrážky zo strany spoluobžalovaných, nátlak vyvíjaný na jeho osobu, poukázal taktiež na neprimeranosť uložených trestov.

Obžalovaná Q. t.č. K. poukázala na svoju zlú sociálnu situáciu, taktiež svedka B. označila za násilníka, kriminálnika, sumou 300 000 Sk jej vlastne vrátil dlh spoluobžalovaný N.. O aké peniaze išlo bola súkromná vec N. a K.. Navrhla, aby ju odvolací súd oslobodil.

V doplnení odvolania obžalovaná namietla nezachovanie totožnosti skutku, nemohla pre N. prijať úplatok, nakoľko ten už nebol vo funkcii, peniaze prijala domnievajúc sa, že išlo o pôžičku medzi obžalovanými. Opätovne poukázala na svoj zdravotný stav a sociálne postavenie, nezaopatrené deti, o ktoré sa sama stará, pričom jedno dieťa je postihnuté, čo podložila zdravotnou a inou dokumentáciou.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol na verejnom zasadnutí, aby boli odvolania obžalovaných zamietnuté ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie obžalovaného Ing. N. nie je dôvodné a odvolania ostatných obžalovaných sú čiastočne dôvodné.

Špeciálny súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou jednotlivých obžalovaných, ktorý tvrdili, že žiadny úplatok nebol požadovaný, sľúbený a pokiaľ bola časť peňazí prevedená, nešlo o pôžičku ani milodar, a ako sa súd vysporiadal s rozpormi vo výpovediach obžalovaných a svedkov, ktorí ich usvedčovali a ďalších písomných dôkazov.

Najvyšší súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaný Ing. N. pre seba v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo a cez sprostredkovateľa žiadal a prijal úplatok a taký čin spáchal vo veľkom rozsahu, obž. K. takýto úplatok sľúbil a čiastočne poskytol a napokon obž. Q.-K. pre inú osobu v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu prijala úplatok.

Preto správne postupoval Špecializovaný trestný súd, keď uznal obžalovaného Ing. N. vinným z obzvlášť závažného zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, obž. Q.-K. vinnou zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona a obž. K. zo zločinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

K odvolacím námietkam obžalovaných treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané jeho obranné tvrdenia, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom vecí a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom podrobnom a výstižnom odôvodnení.

Špecializovaný trestný súd rozviedol, v čom spočívali rozpory v jednotlivých výpovediach obžalovaných

vzájomne a svedkov a akým spôsobom ich súd odstraňoval a jednotlivé výpovede a ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil.

Preto aj odvolací súd považuje úvahy Špecializovaného trestného súdu ohľadom viny obžalovaných za správne a presvedčivé.

Výpovede svedkov B. B. a L. G., ktorí nemali žiaden relevantný dôvod voči obžalovaným krivo vypovedať, mali iba nepodstatné rozpory, ktoré boli odstraňované prvostupňovým súdom. Prvostupňový súd však dostatočne podrobne vyhodnotil aj vierohodnosť svedkov v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi a preto odvolací súd na ne poukazuje, nakoľko si tieto závery osvojil. Výpoveď týchto svedkov korešpondovala s výpoveďami ďalších svedkov, listinnými dôkazmi a zvukovými záznamami, ktoré boli zákonne vykonané. Ďalšia skupina svedkov - bývalých kolegov obžalovaného Ing. N. vyvrátila jeho obranu, že riadnym, štandardným spôsobom obchodoval s firmami obžalovaného K., čo bolo potvrdené aj z listinných dôkazov, z ktorých bolo zrejmé, že porušil interné predpisy a umožnil spoluobžalovanému odoberať tovar, napriek neuhrádzaniu faktúr z predchádzajúcich dodávok.

Obranu obžalovaného vyvrátil napokon aj sv. W., tak vo svojej výpovedi z prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní. Svedok jednoznačne vyvrátil jeho obranu, že by mu on „dohodil“ K., uviedol, že práve Ing. N. stanovoval cenu, obchodoval za 40% hmoty a ak vznikol dlh mal okamžite zastaviť dodávku, rokovať s odberateľom a dlh dať na vymáhanie.

Aj svedok J. potvrdil, že záujem o drevnú hmotu bol aj v kritickom období, pričom však s ním OZ odmietol uzavrieť zmluvu na odber aj v r. 2007 aj 2008.

Svedkyňa H. si nevedela vysvetliť, prečo sa obž. K. dodával tovar aj po tom čo už mal dlh a tento sa následne zvýšil o 28 mil. Sk. Výnimka vyplývajúca zo zápisnice č. 2/2008 z 29. apríla 2008 sa týkala len tých odberateľov, ktorí boli po lehote splatnosti iba do 30 dní, teda nie fy. K..

Svedkyňa B. uviedla, že voči dlžníkom sa malo postupovať podľa smernice - Zásady obchodnej politiky, pričom sa však vždy postupovalo podľa príkazu Ing. N. a aj keď K. dlhoval závodu nedal sa na vymáhanie, uviedol, že K. dlh uhradí.

Uvedené potvrdil aj svedok K., ktorý dal príkaz na nenaloženie dreva pre K. vzhľadom na vtedajší 5 miliónový dlh, na čo mu obž. Ing. N. prikázal zrealizovať dodávku. Pritom záujem o drevo bol, napriek kalamite aj od iných odberateľov, ktorým drevo dodané nemohlo byť.

Svedok K. uviedol, že kalamita sa týkala viacerých závodov, avšak žiaden z nich nemal také pohľadávky ako v závode obž. N.. Zároveň vyvrátil aj jeho obranu spočívajúcu v tom, že nemohol predatť hmotu aj za hotovosť.

Z ďalšej skupiny dôkazov, najmä výpovedí svedkov G., B., ale aj z výpovede obž. K. je zrejmé, akým spôsobom bol na neho robený nátlak na uhradenie prisľúbeného úplatku zo strany spoluobžalovaných, čo dokresľujú aj prehraté odposluchy, pričom z týchto je aj zrejmé, že išlo o sumu 5 mil. Sk a zároveň bola vyvrátená aj obhajoba obžalovaných, že malo ísť o pôžičku. Napokon v počiatočnom štádiu konania, keď obžalovaní nemali možnosť zosúladiť svoje tvrdenia, nevedeli jednotne zdôvodniť sumu 300 000 Sk.

Obž. K. spočiatku tvrdí, že sumu 300 000 neposielal v prospech N., Q. vôbec nepozná, následne, že malo ísť pôžičku na N. byť.

Obž. N. spočiatku tvrdil, že si od neho nikdy nepožičal a ani on K. nikdy nič nepožičal.

Obž. Q. spočiatku uvádzala, že práve K. dlhoval N., odmietla uviesť, prečo ihneď po vložení uvedenej sumy na jej účet túto vybrala...tiež tvrdila, že N. dlhoval jej peniaze, zároveň však uviedla, že jej dával

peniaze ako výpomoc rozvedenej matke. N. však vyvrátil jej tvrdenie, keď uviedol, že si vzájomne nič nedlhovali. Taktiež uviedol, že nemá vedomosť, že by K. mal posielat' na jej účet peniaze (č. účtu Q. mu pritom poskytol on), čo taktiež spočiatku popieral...Z ITP je pritom zrejmé, že č. ú. mu poskytla Q. preto, aby sa N. neskompromitoval.

Sv. Q. potvrdil, že 24. októbra 2008 vložil na účet, ktorý mu dal K. 300 000 a N. ml. potvrdil, že vložil 26. novembra 2008 sumu 265 000, ktorú mu dal otec, na svoj účet.

Vierohodnosti svedka G. nasvedčuje aj tá skutočnosť, že uviedol ako sv. J. J. pred Vianocami 2008 vybral 400 000 a tieto svedok odniesol obž. Ing. N., pričom z listinných dôkazov je zrejmé, že sv. J. skutočne 23. decembra 2008 vybral sumu 400 000, o čom by sa, ak by sa nezúčastnil tejto transakcie, svedok G. nemal ako dozvedieť.

Aj na účet Q. pribudlo len od júna 2008 do septembra 220 000, ktoré postupne odovzdala exmanželovi, aby ich tam vložil, s tým aby sa nestaral o pôvod, pričom aj jej dcéra jej vložila na účet 5. septembra 2008 ešte sumu 40 000, ktoré jej predtým dala na ten účel matka.

Svedkyňa N. zasa vložila od februára 2008 do júla sumu 1 mil. Sk, ktoré jej odovzdal za tým účelom manžel.

Za daného stavu odvolanie obžalovaných, ohľadom skutkových zistení považoval odvolací súd za nedôvodné, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Taktiež prvostupňový súd nepochybil pri právnej kvalifikácii skutkov všetkých obžalovaných a ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestov u obžalovaného Ing. N., ktoré ukladal tak, aby zodpovedali kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestov tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Prvostupňový súd pritom prihliadol na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy, uplynutie dlhšej doby od spáchania skutku a preto mu uložil trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

Z hore uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného Ing. N. považoval za nedôvodné a v zmysle § 319 Tr. por. ho zamietol.

Pri ukladaní trestov u obž. N. a obž. Q. (K.) však prvostupňový súd neprihliadol na všetky okolnosti prípadu a pomery obžalovaných, pričom odvolací súd im uložené tresty považoval za neprimerane prísne.

U obžalovanej Q. bolo potrebné prihliadať najmä na skutočnosť, že ide o rozvedenú matku dvoch nezaopatrených detí, pričom mladšie dieťa (t.č. 15 ročný) má zdravotné problémy. Sama obžalovaná trpí viacerými chorobami, v dôsledku čoho sa stala čiastočne invalidnou (na 65%), môže vykonávať len ľahšie manuálne práce na kratší pracovný čas, pričom nemá ani stredoškolské vzdelanie.

U obžalovaného K. najvyšší súd prihliadol najmä na okolnosti, za akých bol nútený úplatok pre riaditeľa závodu prisľúbiť, keď chcel vôbec s drevnou hmotou obchodovať, ako sa snažil platbu oddialiť, ak nie zmariť a aké úsilie a nátlak bol vyvíjaný zo strany najmä obž. N., aby ho donútil úplatok poskytnúť. Išlo o nespočetné telefonáty, sms, viaceré osobné stretnutia vyvolané obž. N., najatie si ďalších dvoch mužov za účelom nátlaku na spoluobžalovaného, okrem iného boli spomínané aj niektoré mafiánske skupiny. Obžalovaný K. mal obavu aj o svoju rodinu a napokon časť úplatku uhradil, pričom ak by mu jeho priateľ (sv. Q.) požičal viac - pôvodne ho žiadal o zaslanie 500 000 na poskytnutý účet, bol by zaslal uvedenú sumu a nie 300 000.

Ako vyplynulo z výpovedí svedkov, bol to práve obž. N., ktorý rozhodoval (v rámci „svojho“ 40%

rozsahu), komu poskytne drevo a komu nie, čím si poskytnutie, či prísľub úplatku vynucoval. Jemu bol uložený trest na spodnej hranici trestnej sadzby, pričom obž. K. pri strede trestnej sadzby a zároveň aj drakonický peňažný trest z pohľadu ustanovenia § 57 ods. 1 Tr. zák. Pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. súd u obžalovaného K. prihliadol na tú okolnosť, že od spáchania skutku uplynula bežná 7. ročná doba, počas ktorej sa ďalšieho protiprávneho konania už nedopustil.

Pokiaľ ide o ďalšie všeobecné zásady ukladania trestov, tieto sú stanovené najmä v § 34 Trestného poriadku. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Podľa odseku 4 toho istého ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, činí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest však nesmie byť prostriedkom k riešeniu iných spoločenských problémov alebo nástrojom spoločenských premien.

Zabrániť páchatel'ovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti môže trest nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožní dopustiť sa určitého konania (napr. nepodmienečný trest odňatia slobody), ale aj nepriamo, už samotnou existenciou trestu v zákone za určité konanie a obavou z jeho uloženia a výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Optimálna miera represie závisí na konkrétnych okolnostiach každého prípadu, pričom príliš mierny, ale aj príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale skôr demoralizuje.

Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona je ďalším z prostriedkov individualizácie trestu a tiež prejavom snahy zákonodarcu o depenalizáciu trestného práva v prípadoch, kde je to možné, najmä pokiaľ možno očakávať, že trest bude mať aj prevýchovný efekt. Súd aj v tomto prípade starostlivo zvažoval, že či nie sú dané prostriedky na použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia Trestného zákona a dospel k záveru, že ukladanie trestu odňatia slobody v rámci vyššie uvedenej základnej sadzby by v tomto prípade najmä vzhľadom na okolnosti prípadu bolo pre oboch obžalovaných neprimerane prísne.

Trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienečným odkladom na maximálnu skúšobnú dobu s probačným dohľadom a primeranými obmedzeniami a uloženými povinnosťami obž. K. spolu s citelným peňažným trestom splní svoj účel tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie, obdobne ako u obžalovanej Q. primeraný podmienečný trest odňatia slobody s 3 ročnou skúšobnou dobou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.